

ДИЛЯН БЕНЕВ
ПРЕОБРАЖЕНИЕТО

chitanka.info

Толкова е влюбен в нея, че сам не може да се познае — това той ли е или не? И ако е той — сякаш са го били. Няма лъжа! То и друг път му се е случвало, но този път съвсем. Дали защото е видял, че е прекалено възбуждаща. Не знам. Един господ знае! А тя е постоянно в очите му — дори и насън. Всеки път все по-изкусителна! Но си остава все тъй недостъпна за него, карайки го да страда все повече. А казват, че влюбените били като лудите. Няма такава нещца! Лудите са безкрайно по-щастливи, щом не осъзнават лудостта си. За разлика от влюбените, които постоянно го удрят на чувства. Оттук и патилата им! Но той не се отчайва. Нали смисълът е във вярата, както се казва. Да, но той е човек от плът и кръв и годините минават. Неудържимо минават! И реално може да свърши за едното чудо. Пък тя все повече му убягва като не знам си каква. Нерви не му остават, нерви. Няма шега! Когато внезапно — по пътя на без логиката — тя изведнъж се появява и директно отива към него, усмихва му се и съвсем не принудено започва:

— Здравей, как си?

— Боже мой, не мога да повярвам!...

— Защо, нима не съм същата?...

— Е, да, но аз толкова време...

— Знам, но ето че всичко е възможно.

— Ама ти сериозно ли искаш?...

— Естествено! Но за да стане истински, само от теб зависи.

— От мен?!... Че ти шегуваш ли се?

— Не си и помислям...

— Че то, ако бе тъй, досега да беше моя. Какво ли не правих, за да те имам.

— Значи някъде си сбъркал.

— Но това е абсурд?!... Щом дори и да бях, ти ако наистина ми беше навита, щеше да ми простиш и да стане играта. А то какво? — едно никакво!...

— Логически е така, но има и друго обяснение, което почти обезсмисля даденото.

— И какво е то?

— Нима не разбираш!...

— Но ти съвсем ме учудваш! То, дето се казва: почти съм нямал контакт с тебе, а сега искаш да отгатна и твоите най-тайни мисли. Че

помисли малко. Аз не предхождам развитието си.

— Няма такава песен, щом искаш да ме имаш. И как не си осъзнал, че щом съм родена, за да бъда желана, значи и цената, за да ме имаш, трябва да бъде голяма?

— Много респектиращо...

— А тя е, че трябва да се преобразиш!

— А нима не съм нормален?

— Щом казвам...

— Но това звучи заповедно.

— И тъй да е...

— Ами тогава защо името ти е СВОБОДА?

— Ти как мислиш?

— Съвсем съм объркан.

— Защото, за да ме имаш и се радваш на воля, ти самият не бива да си устрем и воля. Само така можеш да ме удовлетвориш и да се почувствам обичана. Както са го правили всички, за да бъдат честити. Ясна ли съм?

В този миг тя неусетно си тръгва и изчезва. Той остава отново сам. А дали задълго? Не знам. Всичко е въпрос на избор. ИЛИ ИЗБОРЪТ Е САМО ЕДИН...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.